

Δημοσιογραφία και ευθύνη

Η άφιξη του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου στην Αυστραλία τάρaxε τα λιμνάζοντα νερά. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, οι οικονομικές δραστηριότητες της Αρχιεπισκοπής μπήκαν στο μικροσκόπιο, οι διοικητικές και εκκλησιαστικές δομές αναδιαρθρώθηκαν, η σχέση με το Πατριαρχείο αποκαταστάθηκε, οι σχέσεις με τους μείζονες ομογενειακούς οργανισμούς αναβαθμίστηκαν, η θεολογική σχολή αναδημιουργήθηκε κυριολεκτικά, ο ίδιος ο οργανισμός της Αρχιεπισκοπής άρχισε να επανασχεδιάζεται σε νέες βάσεις.

Αυτό που, επίσης, γνωρίζουμε, είναι ότι από τις πρώτες εβδομάδες της παρουσίας του στην Αυστραλία, ο Αρχιεπίσκοπος μείωσε δραστικά το μισθό του και τοποθέτησε επικεφαλής του οικονομικού τμήματος της Αρχιεπισκοπής έναν από τους πιο στενούς του συνεργάτες.

Μακρύς ο κατάλογος των αλλαγών, οι οποίες προκάλεσαν έναν ανηλεή πόλεμο και μεγάλες αντιδράσεις, περισσότερο ή λιγότερο φανερές.

Σε αυτό τον πόλεμο αρθρώθηκε ένα πλήθος επιχειρημάτων που αντλήθηκαν άλλοτε από την καλόπιστη κριτική και άλλοτε - τις περισσότερες φορές - από τον υπόκοσμο. Τίποτα δεν έμεινε όρθιο από την επίθεση.

Επιστρατεύθηκαν όλα τα στερεότυπα που θα μπορούσαν να πλήξουν την εικόνα του Αρχιεπισκόπου, στοχεύοντας στη χειραγώγηση του. Δυσανεστημένοι επιχειρηματίες, ιερείς, «παράγοντες», «δημοσιογράφοι», συστρατεύτηκαν με κοινό στόχο τον έλεγχο της εξουσίας. Δεν πρόκειται για κάποια θεωρία συνωμοσίας που περιγράφει άγνωστους εχθρούς και αόρατα κέντρα: κάποιοι έχουν ήδη οδηγηθεί στην δικαιοσύνη. Έπεται και συνέχεια.

Αν ανατρέξει κανείς στα γραπτά τεκμήρια μέρους αυτών των επιθέσεων, θα μείνει έκπληκτος από τη χυδαιότητα τους. Δεν υπάρχει ρατσιστικό, σεξιστικό ή ομοφοβικό στερεότυπο που να μην έχει εκτοξευθεί εναντίον του νέου Αρχιεπισκόπου κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους.

Στην προσπάθεια αυτή επιχειρήθηκε, επίσης, να δημιουργηθεί μια εξιδανικευμένη εικόνα του προκατόχου του. Το πέπλο που σκέπαζε, τα τελευταία τουλάχιστον χρόνια, τις οικονομικές δραστηριότητες της Αρχιεπισκοπής, κάλυψε τις ανθρώπινες αδυναμίες του και τις παραλείψεις του.

Την περασμένη εβδομάδα, δημοσιεύτηκε ένα ραδιοφωνικό ρεπορτάζ, η έρευνα της δημοσιογράφου Ashlynnne McGhee, του κρατικού δικτύου ABC, με θέμα τους 45 θανάτους στο ίδρυμα της Βασιλειάδας στη Μελβούρνη και την υποτίθεται «πολυτελή ζωή του Αρχιεπισκόπου».

Η δημοσιογράφος (στο πρώτο μέρος του ρεπορτάζ) ισχυρίζεται ότι η Βασιλειάδα της Μελβούρνης λαμβάνει κρατική ενίσχυση και αντί να την χρησιμοποιήσει για την βελτίωση των υπηρεσιών της, μεταφέρει μέρος των χρημάτων στην Αρχιεπισκοπή, αφήνοντας να εννοηθεί ότι μάλλον αυτό είναι η κύρια ή μία από τις βασικές αιτίες που οδήγησαν στο θάνατο 45 ηλικιωμένων από τον Covid-19.

Επιστρατεύθηκαν όλα τα στερεότυπα που θα μπορούσαν να πλήξουν την εικόνα του Αρχιεπισκόπου, στοχεύοντας στη χειραγώγηση του. Δυσανεστημένοι επιχειρηματίες, ιερείς, «παράγοντες», «δημοσιογράφοι», συστρατεύτηκαν με κοινό στόχο τον έλεγχο της εξουσίας.

Ακολουθούν μια σειρά ερωτήματα για την προσωπική ζωή του Αρχιεπισκόπου, τον τόπο κατοικίας του, τον τρόπο που μετακινείται, τον τρόπο που ντύνεται, τους ανθρώπους που βρίσκονται στο περιβάλλον του.

Με απλά λόγια, η δημοσιογράφος λέει, ότι «η Αρχιεπισκοπή χρησιμοποιεί μέρος των χρημάτων που προορίζονται για την Βασιλειάδα για να καλύψει τις δαπάνες του πολυτελούς βίου του νεοφερμένου Αρχιεπισκόπου».

Οι πληροφορίες της, αναφέρει η McGhee, προέρχονται από ανώνυμες πηγές και για να τις χρησιμοποιήσει συμπεραίνουμε ότι τις θεωρεί αξιόπιστες.

Μια τόσο σοβαρή καταγγελία απαιτεί αποδείξεις. Με βάση τις πληροφορίες που είχε από τις «πηγές» της, διατύπωσε μια σειρά από ερωτήματα γύρω από τον τρόπο ζωής του Αρχιεπισκόπου, τις οποίες έστειλε στην Αρχιεπισκοπή πριν από τη δημοσίευση του ρεπορτάζ. Κάποιες απαντήσεις, δηλαδή, σε αυτά τα ερωτήματα τις είχε ήδη από τις πηγές της. Οι ερωτήσεις αυτές δεν παρουσιάζονται στο ρεπορτάζ, οπότε είναι εύλογο να υποθέσει κανείς ότι οι πληροφορίες που της έδωσαν οι πηγές της, δεν ήταν πειστικές ούτε για την ίδια.

Θα αναφέρω ένα μόνο παράδειγμα. Η εκπομπή Background Briefing κατέγραψε το «Holden Caprice» να εισέρχεται στο χώρο στάθμευσης του διαμερίσματος που διαμένει ο Αρχιεπίσκοπος. Στο ερωτηματολόγιο που απεστάλη από την δημοσιογράφο Ashlynnne McGhee, πριν από τη δημοσιοποίηση του ρεπορτάζ της, η σχετική ερώτηση αφορούσε στην αγορά μιας πανάκριβης Bentley! Κι από αυτό το ερώτημα καταλαβαίνει κανείς και το επίπεδο της δημοσιογραφίας. Μια άλλη ερώτηση της δημοσιογράφου αφορούσε τον ξενοδοχείο διαμονής του Αρχιεπισκόπου όταν ταξιδεύει στην Κωνσταντινούπολη. Άραγε η διαπίστωση ότι ο Μακάριος διαμένει στο Φανάρι κάθε φορά που επισκέ-

πεται το Οικουμενικό Πατριαρχείο δεν την έπεισε για την αναξιопιστία των πηγών της; Η προσέγγιση του ABC περιείχε όλα τα υλικά με τα οποία μαγειρεύεται το είδος της δημοσιογραφίας που το ίδιο συνήθως καταγγέλλει: χρυσοποικιλτα άμφια, πολυτελή αυτοκίνητα, πεντάστερα ξενοδοχεία, όρκους πενίας. Φήμες, μισές αλήθειες και ψέματα.

Στο πρώτο μέρος του ρεπορτάζ, αυτό που σχετίζεται με τη Βασιλειάδα, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να δείχνει ότι η Αρχιεπισκοπή επιθυμεί ή επιδιώκει να επηρεάσει την έρευνα που γίνεται για τους θανάτους στο ίδρυμα της. Όταν βγει το πόρισμα, και αν η Αρχιεπισκοπή δε δράσει σύμφωνα με τα ευρήματά του, τότε ναι, να ασκηθεί κριτική.

Υπενθυμίζουμε ότι ήδη καταγράφεται στις ενέργειες της η παραίτηση του προέδρου του ιδρύματος στην Μελβούρνη και του διευθύνοντος συμβούλου στην Νέα Νότια Ουαλία. Ουσιαστικές αλλαγές σε ιδρύματα της Αρχιεπισκοπής καθώς επίσης και σε όλα τα επίπεδα διοίκησης έχουν δρομολογηθεί από την επομένη της άφιξης του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Όλες οι μέχρι τώρα ενδείξεις δείχνουν προς την ίδια κατεύθυνση: Ο Αρχιεπίσκοπος δεν επιθυμεί να προχωρήσει κάνοντας μικρές διορθωτικές κινήσεις. Επιχειρεί να αναδιαρθρώσει εκ βάθρων όλο το διοικητικό και εκκλησιαστικό τοπίο. Σχετικά με τα ερωτήματα που απασχολούν το δεύτερο μέρος του ρεπορτάζ: Δεν υπάρχει όριο μεταξύ της δημόσιας και της ιδιωτικής ζωής ενός ανώτατου ιεράρχη. Η παράδοση καθορίζει τα ενδύματα που θα φοράει κι ακόμη πιο πέρα, «το πιο τίμιο, τη μορφή του». Η γενειάδα δεν είναι αισθητική επιλογή.

Κανείς υψηλόβαθμος στρατιωτικός δεν πηγαίνει τα παιδιά του στο σχολείο κρατώντας το ξίφος του και φορώντας την στολή με την οποία παρελαύνει. Καμία νοσοκόμα δεν πη-

Συνέχεια στη σελ. 4